

כזה אהוב היית, כל כך יקר, חד פעמי. / אור קדם

דברים בהלוויה

זה בלתי נתפס, קשה למצוא את המילים.

מה קשור עכשיו לכתוב עליך בלשון עבר?!

ככה הלכת, בלי התרעה מוקדמת, בלי שנפרדנו, בעודי מצפה לעונת הגשמים הבאה, לטיול הליקוט שלנו, בתקווה משותפת שיהיו בה יותר פטריות מהעונה הזו.

לימדת אותי על הטבע, הכנו יחד מטעמים עם חרחבינה מכחילה ועולש.

הדגשת שצריך להרתיח את האחלמיות לפני אכילה, ושמשפכנית מלבינה, על אף הריח, רעילה מאוד. היית המקום אליו הגעתי כדי להיות יחד, להירגע, להיות מוזנת. חלקנו יחד את אהבתנו לכל צורות החיים. כזה תאב חיים שאתה.

בילדותי, מסרנו לך את גולדי, בה טיפלת במסירות אין קץ. בעצם, כמו כל דבר שבחרת לעשות. הלב שלך תמיד היה כולו שם.

הצחוק הרם והמתגלגל שלך המיס כל רצינות, שאפפה באוויר. כזה אהוב היית, כל כך יקר, חד פעמי. בעשור האחרון היה לך כל כך טוב, אהבתך לאנה פרוחה, טסית, התחתנת, טיילת, חלמת... אמרתי לך שאתה late bloomer (לייט בלוומר). כמה משמח היה לראות אותך כל כך מאושר כמה כואב להיפרד עכשיו, זה לא הזמן....

היו עוד כל כך הרבה חיים לפניך. כמה שהסוף שלך טראגי, היו לך גם חיים נפלאים ואתה היית נפלא, כל כך נפלא, אני כבר מתגעגעת אליך.

אוהבת אותך מאוד,

אור

